

Časopis s podobami za slovensko mladino. S prilogo „Angelček“.

Štev. 10.

V Ljubljani, dne 1. oktobra 1906.

Leto XXXVI.

Jesen...

Hladna, žalostna jesen
Naokrog se razprostira,
Kar cvetelo je nekdanj,
Zdaj usiha in umira.

Tožna ti jesenska slika
Jasna slika si starosti,
Vse umira, kar cvetelo
Nekdanj v jasni je mladosti.

Redko iz višav meglenih
Solnce na zemljó pogleda,
Kot strahovi čez poljane
Se podí oblakov čreda.

In kot solnce le poredko
Proži zemlji žarke jasne,
Redki upi nam žarijo,
Da življenje nam ugasne.

Stepin.

Naročilo.

Lastovke ptičice,
Ve se poslavljate,
Ve se odpravljate
Daleč na jug...

Ve se povrnate,
Pesmi zapojete,
O, da bi mogel jih
Z vami še jaz!

Če pogrešite me,
Le poiščite me,
Pa mi zapojte
Nad grobom sladko:

Letos sem z vami pel
Pesmice tihih sreč,
Ah, pa ne bom jih več
Drugo pomlad!

Toda ve ptičice —
Ko se povrnate
Mene objemal že
Temen bo grob...

„Blagor ti tisočkrat,
Ker ti zacvela je,
Ker te objela je
Večna pomlad!...“

Rastko Staroselski.

